

31999L0030

1999.6.29.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 163/41

A TANÁCS 1999/30/EK IRÁNYELVE**(1999. április 22.)****a környezeti levegőben lévő kén-dioxidra, nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra, valamint porra és ólomra vonatkozó határértékekről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikk (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

A Szerződés 189c. cikkében ⁽³⁾ szabályozott eljárásnak megfelelően,

(1) mivel a Szerződés 130r. cikkében foglalt elvek alapján az Európai Közösségnek a környezetre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó politikai és cselekvési programja (az ötödik környezetvédelmi cselekvési program ⁽⁴⁾), különösen a légszennyező anyagok jogi szabályozására vonatkozóan módosítást helyez kilátásba; mivel ez a program hosszú távú levegőminőségi célkitűzések megfogalmazását ajánlja;

(2) mivel a Szerződés 129. cikke biztosítja, hogy az egészségvédelmi követelmények a Közösség politikájának részét képezzék; mivel a Szerződés 3. cikkének o. pontja előírja, hogy a Közösségben végzett tevékenységek hozzájáruljanak az egészségvédelem magas szintjének eléréséhez;

(3) mivel a környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló, 1996. szeptember 27-i 96/62/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ 4. cikkének (5) bekezdése alapján fogadja el a Tanács az (1) bekezdésben foglalt jogszabályokat és az ugyanennek a cikknek (3) és (4) bekezdésében megállapított rendelkezéseket;

(4) mivel az ebben az irányelvben meghatározott határértékek minimális követelmények; mivel a Szerződés 130t. cikkével összhangban a tagállamok szigorúbb védőintézkedéseket tarthatnak fenn vagy vezethetnek be; mivel a szigorúbb határértékek különösen a lakosság kiszolgáltatott

csoportjainak, mint például a gyermekek és a kórházi betegek egészségének védelme érdekében vezethetők be; mivel a tagállam megkövetelheti, hogy a határértékeket már az irányelvben megállapított időpontok előtt ériék el;

(5) mivel az ökoszisztémát meg kell védeni a kén-dioxid káros hatásaitól; mivel a növényzetet meg kell védeni a nitrogén-oxidok káros hatásaitól;

(6) mivel a különböző típusú pornak különféle káros hatásai lehetnek az emberi egészségre; mivel bizonyított, hogy az emberi tevékenységből származó pornak való expozícióval kapcsolatos kockázat nagyobb az emberi egészségre, mint a környezeti levegőben természetes módon előforduló pornak való expozícióval kapcsolatos kockázat;

(7) mivel a 96/62/EK irányelv megköveteli, hogy cselekvési terveket dolgozzanak ki azon övezetekre, amelyeken belül a környezeti levegőben lévő szennyező anyagok koncentrációja meghaladja a határértékeket és még azt az ideiglenes tűréshatárt is, amit annak érdekében alkalmaznak, hogy a meghatározott időpontban vagy időpontokban biztosítsák a határértékeknek való megfelelést; mivel amennyiben ezek a határértékek porra vonatkoznak, úgy az cselekvési tervnek és egyéb szennyezés-csökkentési stratégiának a porkoncentráció teljes csökkentése részeként a finom por koncentrációjának csökkentését kell megcéloznia;

(8) mivel a 96/62/EK irányelv biztosítja azt, hogy a határértékek számszerű értékei és készenléti küszöbértékei az e területen dolgozó nemzetközi tudományos csoportok által végzett munka eredményén alapuljanak; mivel a Bizottság arra törekszik, hogy figyelembe vegye az érintett járványtani és környezetvédelmi területeken született legújabb tudományos kutatási adatokat és az olyan elemek ismételt vizsgálatára használt legújabb módszertani fejlesztéseket, amelyeken a határértékek és a riasztási küszöbértékek alapulnak;

(9) mivel ahhoz, hogy elősegítse ezen irányelv 2003-ban történő felülvizsgálatát, a Bizottságnak és a tagállamoknak fontolóra kell venniük azon kutatások bátorítását, amelyek az itt meghatározott szennyező anyagok, nevezetesen a kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, a por és az ólom hatásainak kutatására irányulnak;

⁽¹⁾ HL C 9., 1998.1.14., 6. o.

⁽²⁾ HL C 214., 1998.7.10., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1998. május 13-i véleménye (HL C 167., 1998.6.1., 103. o.), a Tanács 1998. szeptember 24-i közös álláspontja (HL C 360., 1998.11.23., 99. o.) és az Európai Parlament 1999. január 13-i határozata (HL C 104., 1999.4.14., 44. o.)

⁽⁴⁾ HL C 138., 1993.5.17., 5. o.

⁽⁵⁾ HL L 296., 1996.11.21., 55. o.

- (10) mivel a szabványosított, pontos mérési módszerek és a mérőállomások elhelyezésére vonatkozó közös kritériumok fontos elemei a környezeti levegőminőség vizsgálatának, amelynek célja az összehasonlítható információk megszerzése az egész Közösségben;
- (11) mivel a 96/62/EK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazításhoz szükséges módosítások kizárólag a kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, a por és az ólom koncentrációk vizsgálatára szolgáló kritériumokra és módszerekre, vagy a Bizottságnak továbbított információkat szolgáló részletes intézkedésekre vonatkozhatnak, és nem lehetnek hatással a határértékek és a készenléti küszöbértékek módosítására sem közvetlenül, sem közvetve;
- (12) mivel a környezeti levegőben lévő kén-dioxidról, nitrogén-dioxidról és nitrogén-oxidokról, a porról és az ólomról szóló naprakész információknak a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük,
2. „szennyező anyag”: bármely olyan anyag, amelyet az ember közvetlenül vagy közvetve a környezeti levegőbe juttat, és amely valószínűleg káros hatással van az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére;
3. „szint”: valamely szennyező anyagnak a környezeti levegőben lévő koncentrációja vagy egy adott idő alatt a felületen történő lerakódása;
4. „vizsgálat”: a környezeti levegőben található valamely szennyező anyag mérésére, számítására, előrejelzésére vagy becslésére használt bármely módszer;
5. „határérték”: olyan szint, amelyet tudományos ismeretek alapján azzal a céllal rögzítenek, hogy elkerüljék, megelőzzék, vagy csökkentsek az emberi egészségre és/vagy a környezet egészére gyakorolt káros hatásokat, és amelyet egy adott időszakon belül el kell érni, és ha már egyszer elérték nem szabad meghaladni;
6. „riasztási küszöbérték”: az a szint, amelyen felül rövid idejű expozíció is kockázatot jelent az emberi egészségre, és amely elérése esetén a tagállamoknak azonnali lépéseket kell tenniük, az 96/62/EK irányelvben meghatározottak szerint;
7. „tűréshatár”: a határértéknek az a százalékban kifejezett értéke, amivel a határérték meghaladható a 96/62/EK irányelvben meghatározott feltételek megléte esetén;
8. „övezet”: a tagállamok területének általuk behatárolt része;
9. „agglomeráció”: olyan övezet, amelyben a lakosság száma meghaladja a 250 000-et, vagy ahol a lakosság száma ugyan 250 000, vagy annál kevesebb, de olyan négyzetkilométerenkénti népsűrűséggel, hogy ez indokolja a tagállamok számára a környezeti levegőminőség vizsgálatának és kezelésének szükségességét.
10. „nitrogén-oxidok”: a nitrogén-monoxid és a nitrogén-dioxid összege, amelyet rész per billió (ppb) egységben adnak össze, és nitrogén-dioxid mikrogramm per köbméter egységben fejeznek ki;
11. „PM₁₀”: az a pormennyiség, amely 50 %-os leválasztási hatásokkal átmegy egy méret-szelektív bemenőnyíláson 10 µm aerodinamikai átmérő esetén;
12. „PM_{2,5}”: az a pormennyiség, amely 50 %-os leválasztási hatásokkal átmegy egy méret-szelektív bemenőnyíláson 2,5 µm aerodinamikai átmérő esetén;
13. „felső vizsgálati küszöbérték”: az V. mellékletben meghatározott szint, amely alatt mérések és modellezési módszerek kombinációját lehet alkalmazni a 96/62/EK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban;
14. „alsó vizsgálati küszöbérték”: az V. mellékletben meghatározott szint, ami alatt modellezési vagy objektív becslési módszerek önmagukban alkalmazhatók a környezeti levegő minőségének vizsgálatára a 96/62/EK irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével összhangban;

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célkitűzések

Ennek az irányelvnek a célja, hogy:

- határértékeket, és adott esetben riasztási küszöbértékeket állapítson meg a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, por és ólom koncentrációjára azzal a szándékkal, hogy elkerülje, megelőzze, vagy csökkentse az emberi egészségre és a környezet egészére gyakorolt káros hatásokat,
- közös módszerek és kritériumok alapján vizsgálja a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, por- és ólomkoncentrációját,
- megfelelő információk szerzése a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok por- és ólomkoncentrációiról és annak biztosítása, hogy ezek hozzáférhetőek legyenek a nyilvánosság számára,
- a környezeti levegő minőségének fenntartása ott, ahol az jó minőségű, és minőségének javítása más esetekben a kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, por és az ólom koncentrációi tekintetében.

2. cikk

Fogalom meghatározás

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. „környezeti levegő”: a troposzférán belüli szabadtéri levegő a munkahelyek kivételével;

15. „természeti jelenségek”: vulkáni kitörések, szeizmikus mozgások, geotermikus mozgások, bozóttüzek, szélorkánok okozta események vagy a száraz régiókból a természetes eredetű por légköri felkeveredése vagy elszállítása;
16. „helyhez kötött mérések”: a 96/62/EK irányelv 6. cikkének (5) bekezdésével összhangban végzett mérések.

3. cikk

Kén-dioxid

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a környezeti levegőben lévő kén-dioxid koncentráció, amelyeket a 7. cikkel összhangban értékeltek, az abban meghatározott időponttól kezdve ne haladja meg az I. melléklet I. szakaszában megállapított határértékeket.

Az I. melléklet I. szakaszában megállapított tűréshatárt a 96/62/EK irányelv 8. cikkével összhangban kell alkalmazni.

(2) A környezeti levegőben lévő kén-dioxid-koncentrációk riasztási küszöbértéke az I. melléklet II. szakaszában megállapított érték.

(3) Annak érdekében, hogy segítsék a Bizottságot a 10. cikkben foglalt jelentés 2003. december 31-ig történő elkészítésében, a tagállamok, ahol megvalósítható, rögzítik a tízpercenként átlagolt kén-dioxid koncentrációra vonatkozó adatokat azon mérőállomásokon, amelyeket a tagállamok azért választottak ki, mert jellemző a forráshoz közeli lakott területek levegőminőségét, és amelyeken órás koncentrációt mérnek. A 96/62/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban az órás koncentrációról szóló adatszolgáltatással egy időben a tagállamok jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz azon kiválasztott mérőállomásokról és az $500 \mu\text{g}/\text{m}^3$ értéket meghaladó tízperces koncentrációk számáról, valamint azon napok naptári éven belüli számáról, amelyeken ezek az értékek előfordultak, továbbá azon napok számáról, amelyeken a kén-dioxid órás koncentrációja egyidejűleg meghaladta a $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ értéket, valamint a regisztrált tízperces koncentráció-maximumról.

(4) A tagállamok kijelölhetnek olyan övezeteket vagy agglomerációkat, amelyekben a természeti forrásból származó kén-dioxid miatt az I. melléklet I. szakaszában megállapított kén-dioxid határértéket túllépik. A tagállamok megküldik a Bizottságnak az ilyen övezetek vagy agglomerációk listáját és az azokon előforduló kén-dioxid-koncentrációról és kén-dioxid-forrásokról szóló információkat. Amikor a 96/62/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban tájékoztatják a Bizottságot, a tagállamok benyújtják a szükséges igazolást is annak bizonyítására, hogy bármilyen túllépés a természetes forrásoknak tulajdonítható.

Az ilyen övezeteken vagy agglomerációkon belül a tagállamok csak ott kötelesek végrehajtani a cselekvési terveket a 96/62/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével összhangban, ahol az I. melléklet I. szakaszában megállapított határértékek túllépése emberi tevékenység okozta kibocsátás következménye.

4. cikk

Nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a környezeti levegőben lévő nitrogéndioxid-koncentrációk, és ahol van ilyen, a nitrogén-oxidok koncentrációi, amelyeket a 7. cikkel összhangban értékeltek, az abban meghatározott időponttól kezdve ne haladják meg a II. melléklet I. szakaszában megállapított határértékeket.

A II. melléklet I. szakaszában megállapított tűréshatárokat a 96/62/EK irányelv 8. cikkével összhangban alkalmazzák.

(2) A környezeti levegőben lévő nitrogén-dioxid-koncentrációk riasztási küszöbértéke a II. melléklet II. szakaszában megállapított érték.

5. cikk

Por

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a környezeti levegőben lévő PM_{10} koncentráció, amelyet a 7. cikkel összhangban értékeltek, az abban meghatározott időponttól kezdve ne haladja meg a III. melléklet I. szakaszában megállapított határértéket.

A III. melléklet I. szakaszában megállapított tűréshatárt a 96/62/EK irányelv 8. cikkével összhangban alkalmazzák.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a $\text{PM}_{2,5}$ koncentrációra vonatkozó adatok szolgáltatására mérőállomásokat létesítenek és működtetnek. Minden tagállam úgy választja meg a $\text{PM}_{2,5}$ -et mérő állomások számát és helyét, hogy azok jellemezzék az adott tagállamban előforduló $\text{PM}_{2,5}$ koncentrációt. A $\text{PM}_{2,5}$ mintavételi pontjai, amennyiben lehetséges, legyenek közösek a PM_{10} mintavételi pontjaival.

A tagállamok minden év végétől számított kilenc hónapon belül megküldik a Bizottságnak az arra az évre vonatkozó bármely huszonegy órás $\text{PM}_{2,5}$ mérésekből számított számtani átlag koncentrációt, medián koncentrációt, a kilencvennyolc százalékos gyakoriságot és a maximális koncentrációt. A kilencvennyolc százalékos gyakoriságot a környezeti levegő szennyezettségét mérő hálózati és egyedi mérőállomásokról kapott információk és adatok tagállamokon belüli kölcsönös cseréjét megalapozó, 1997. január 27-i 97/101/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ I. mellékletének 4. szakaszában szabályozott eljárásnak megfelelően számítják ki.

(3) A PM_{10} koncentráció csökkentésére vonatkozó, a 96/62/EK irányelv 8. cikkével összhangban előkészített cselekvési tervek és általános stratégiák a $\text{PM}_{2,5}$ koncentráció csökkentését is célul tűzik ki.

⁽¹⁾ HL L 35., 1997.2.5., 14. o.

(4) Ha a III. melléklet I. szakaszában meghatározott, a PM_{10} -re vonatkozó határértékeket a környezeti levegőben előforduló PM_{10} koncentráció a természetes jelenségeknek tulajdoníthatóan lépi túl, melyek a természetes forrásból származó normál háttérszinteket meghaladó koncentrációkat eredményeznek, akkor a tagállamok a 96/62/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban értesítik a Bizottságot, szolgáltatva a szükséges bizonyítékokat annak igazolására, hogy a túllépés természeti jelenségeknek tulajdonítható. Ilyen esetekben a tagállamok csak ott kötelesek cselekvési terveket végrehajtani a 96/62/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével összhangban, ahol a III. melléklet I. szakaszában meghatározott határértékeket más okokból, s nem természeti jelenségek miatt lépi túl.

(5) A tagállamok kijelölhetnek olyan övezeteket vagy agglomerációkat, amelyeken belül a környezeti levegőben lévő PM_{10} koncentráció meghaladja a II. melléklet I. szakaszában meghatározott PM_{10} határértékeket az utak téli homokszórását követő felkeveredés miatt. A tagállamok megküldik a Bizottságnak az ilyen övezetek vagy agglomerációk listáját és az ott előforduló PM_{10} koncentrációról és PM_{10} forrásokról szóló információkat. Amikor a 96/62/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban tájékoztatják a Bizottságot, a tagállamok benyújtják a szükséges igazolást is annak bizonyítására, hogy mindennemű túllépés a por felkeveredésének tulajdonítható, és hogy ésszerű méréseket végeztek a koncentráció csökkentésére.

Az ilyen övezetekben vagy agglomerációkban a tagállamok csak ott kötelesek cselekvési terveket végrehajtani a 96/62/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével összhangban, ahol a III. melléklet I. szakaszában meghatározott határértékeket meghaladó PM_{10} szint más okból, s nem az utak téli homokszórása következtében alakult ki.

6. cikk

Ólom

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a környezeti levegőben lévő ólomkoncentráció, amelyet a 7. cikkel összhangban értékeltek, az abban meghatározott időponttól kezdve ne haladja meg a IV. melléklet I. szakaszában megállapított határértékeket.

A IV. melléklet I. szakaszában megállapított tűréshatárokat a 96/62/EK irányelv 8. cikkével összhangban alkalmazzák.

7. cikk

Koncentrációk vizsgálata

(1) A 96/62/EK irányelv 6. cikkének szándéka értelmében a kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, por és az ólom felső- és alsó vizsgálati küszöbértékei az V. melléklet I. szakaszában meghatározott értékek.

A 6. cikk szándéka értelmében minden övezet és agglomeráció osztályozását az V. melléklet II. szakaszában meghatározott eljárással összhangban legalább öt évenként felülvizsgálják. Az osztályba sorolás felülvizsgálatát korábban végzik, amennyiben jelentős változások történtek azoknál a tevékenységeknél, amelyek meghatározzák a kén-dioxid, nitrogén-dioxid, vagy ahol ez fennáll, a nitrogén-oxidok, a por, vagy az ólom környezeti koncentrációját.

(2) A környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, por és az ólom mérésére kijelölt mintavételi pontok elhelyezésére vonatkozó kritériumokat a VI. melléklet sorolja fel. Az ide tartozó szennyező anyagok koncentrációjának helyhez kötött mérésére szolgáló mintavételi pontok minimális számát a VII. melléklet határozza meg, és ezeket minden olyan övezetben vagy agglomerációban telepíteni kell, amelyekben mérésekre van szükség, ha a helyhez kötött mérés az egyetlen adatforrás az övezetekben belüli koncentrációkról.

(3) Azon övezetek és agglomerációk esetében, amelyekben a helyhez kötött mérőállomásokról származó információk kiegészülnek más forrásokból, mint például kibocsátási leltárokból származó információkkal, tájékoztató jellegű mérési módszerekkel és levegőminőség modellezéssel a felszerelendő helyhez kötött mérőállomások száma és az egyéb módszerek térbeli felbontása elégendő kell, hogy legyen a VI. melléklet I. szakaszával és a VIII. melléklet I. szakaszával összhangban megállapítandó légszennyező anyagok koncentrációjának megállapítására.

(4) Az olyan övezeteknél és agglomerációknál, amelyekben nincs szükség mérésekre, modellezéses vagy objektív becslési módszerek használhatók.

(5) A kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok elemzéséhez, valamint az ólom mintavételezéséhez és elemzéséhez a referenciamódszert a IX. melléklet I–III. szakasza határozza meg.

A PM_{10} mintavételezéséhez és méréséhez a referenciamódszert a IX. melléklet IV. szakasza határozza meg.

A $PM_{2,5}$ mintavételezéséhez és méréséhez az ideiglenes referenciamódszert a IX. melléklet V. szakasza határozza meg.

A levegőminőség modellezéséhez a referenciamódszereket a IX. melléklet VI. szakasza határozza meg.

(6) Az az időpont, ameddig a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 96/62/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti előzetes levegőminőség vizsgálatához általuk használt módszerről, az ennek az irányelvnek a hatálybalépése után tizen-nyolc hónap.

(7) Bármilyen módosítást, amely az V–IX. melléklet tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazításához szükséges, a 96/62/EK irányelv 12. cikkében meghatározott eljárással összhangban fogadnak el.

8. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, por és az ólom környezeti koncentrációjára vonatkozó naprakész információk rendszeresen hozzáférhetőek legyenek a nyilvánosság és a megfelelő szervezetek, mint például környezetvédelmi szervezetek, fogyasztói szervezetek, a társadalom kiszolgáltató csoportjait képviselő szervezetek és egyéb ide tartozó egészségvédelmi testületek számára például rádió, a sajtón, információs hirdetőtáblákon vagy számítógépes hálózatokon keresztül.

A kén-dioxid, nitrogén-dioxid és a por környezeti koncentrációira vonatkozó információkat legalább naponta frissítik, és a kén-dioxidra és nitrogén-dioxidra vonatkozó órás értékek esetén, ahol ez megvalósítható, az információkat óránként frissítik. Az ólomkoncentrációra vonatkozó környezeti értékeket három hónaponként frissítik.

Az ilyen információ legalábbis jelzi a határérték-koncentráció és a riasztási küszöbérték túllépését az I-IV. mellékletben meghatározott átlagolási időszakokra vonatkozóan. Úgyszintén egy rövid értékelést adnak a határértékekkel és a riasztási küszöbértékekkel összefüggésben, és megfelelő információt adnak azok egészségre gyakorolt hatásáról.

(2) Amikor a 96/62/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében a terveket vagy programokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik, beleértve az irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében, 5. cikkének (4) bekezdésében és 5. cikkének (5) bekezdésében meghatározott terveket vagy programokat is, a tagállamok az (1) bekezdésben említett szervezeteknek is rendelkezésére bocsátják ezeket.

(3) Ha az I. vagy II. mellékletben meghatározott riasztási küszöbértéket túllépik, ennek részletei – melyeket a 96/62/EK irányelv 10. cikkével összhangban hozzáférhetővé tesznek a nyilvánosság számára – legalább a kérdéses melléklet III. szakaszában felsorolt tételeket tartalmazzák.

(4) Az (1) és (3) bekezdés értelmében a nyilvánosság és a megfelelő szervezetek számára rendelkezésre bocsátott információk világosak, érthetőek és könnyen hozzáférhetőek kell, hogy legyenek.

9. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti szabályok

(1) A kén-dioxidra és lebegő porra vonatkozó levegőtisztasági határértékekről és irányértékekről szóló, 1980. július 15-i 80/779/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2001. július 19-i hatályát veszti,

kivéve hogy a 80/779/EGK irányelv 1. cikke, 2. cikkének (1) bekezdése, 3. cikkének (1) bekezdése, 9. cikke, 15. cikke és 16. cikke és az irányelv I., III.b. és IV. melléklete 2005. január 1-jével veszti hatályát.

(2) A lebegő ólomtartalmára vonatkozó határértékről szóló, 1982. december 3-i 82/884/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 2001. július 19. napján hatályát veszti, kivéve a 82/884/EGK irányelv 1. és 2. cikkét, 3. cikkének (1) bekezdését, 7. cikkét, 12. cikkét és 13. cikkét, amely 2005. január 1-jével veszti hatályát.

(3) A nitrogén-dioxidra vonatkozó levegőtisztasági előírásokról szóló, 1985. március 7-i 85/203/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 2001. július 19-én hatályát veszti, kivéve a 85/203/EGK irányelv 1. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdését és (2) bekezdését, 2. cikkének első francia bekezdését, 3. cikkének (1) bekezdését, 5. cikkét, 9. cikkét, 15. cikkét és 16. cikkét és az irányelv I. mellékletét, amely 2010. január 1-jén veszti hatályát.

(4) A tagállamok 2001. július 19-től olyan mérőállomásokat és egyéb levegőtisztaság-értékelési módszereket alkalmaznak a környezeti levegőben lévő kén-dioxid, nitrogén-dioxid és ólom koncentrációjának vizsgálatára, amely megfelel ennek az irányelvnek, annak érdekében, hogy adatokat nyervek annak bizonyítására, hogy megfelelnek a 80/779/EGK, 82/884/EGK és 85/203/EGK irányelvben meghatározott határértékeknek az irányelvekben jelzett időpontig, amikor az ezen irányelvekben meghatározott határértékek már nem alkalmazhatóak.

(5) 2001. július 19-től a tagállamok olyan mérőállomásokat és egyéb levegőtisztaság-értékelési módszereket alkalmazhatnak a lebegő por koncentrációjának értékelésére, amelyek a PM₁₀ szempontjából megfelelnek az irányelvnek annak érdekében, hogy bizonyítsák a 80/779/EGK irányelv IV. mellékletében meghatározott, az összes lebegő porra vonatkozó határértékek betartását; ugyanakkor az így összegyűjtött adatokat megszorozzák egy 1,2-es faktorról az irányelvnek való megfelelés bizonyítása céljából.

(6) A tagállamok a 96/62/EK irányelv 11. cikkében meghatározott eljárással összhangban, minden év végétől számított kilenc hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot a 80/779/EGK, 82/884/EGK és 85/203/EGK irányelvben meghatározott határértékek bármilyen túllépéséről, valamint a regisztrált értékekről, minden egyes regisztrált eset okairól és az újabb előfordulások megelőzésére tett intézkedésekről mindaddig, amíg az ezen irányelvekben meghatározott határértékek alkalmazása megszűnik.

(7) Azokban az övezetekben, amelyekben a tagállamok szükségesnek tartják korlátozni vagy megelőzni a kén-dioxid, nitrogén-oxidok vagy a lebegő por szennyezettségének várható növekedését, továbbra is használhatják a 80/779/EGK irányelv II. mellékletében és a 85/203/EGK irányelv II. mellékletében meghatározott, az ökoszisztéma védelmét szolgáló irányértékeket.

⁽¹⁾ HL L 229., 1980.8.30., 30. o.

⁽²⁾ HL L 378., 1982.12.31., 15. o.

⁽³⁾ HL L 87., 1985.3.27., 1. o.

10. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2003. december 31-ig benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy jelentést az irányelv alkalmazása terén szerzett tapasztalatokról, különösen a kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok, a por különböző frakciói és az ólom expozíciójának az emberi egészségre és az ökoszisztémára gyakorolt hatásaira vonatkozó legújabb tudományos kutatások eredményeiről és a technológiai fejlesztésekről, beleértve a környezeti levegőben lévő por koncentrációjának, valamint a por és az ólom felszíni lerakódásának mérési és egyéb vizsgálati módszereit is.

Abból a szempontból, hogy az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét fenntartsák, és figyelembe vegyék az irányelv alkalmazásának tagállami tapasztalatait – beleértve különösen a VI. mellékletben meghatározott feltételeket, amelyek szerint a méréseket végrehajtották – a fent említett jelentéshez mellékelik az irányelv módosítására vonatkozó megfelelő javaslatokat. A Bizottság különösen a PM_{10} második fázisára vonatkozó határértékeket fogja abból a szempontból megvizsgálni, hogy azokat kötelezővé tegye-e, és megfontolás tárgyává teszi a második fázisra és adott esetben, az első fázisra vonatkozó határértékek megerősítését vagy megváltoztatását. Ezenkívül a Bizottság különös figyelmet fog szentelni a $PM_{2.5}$ vagy a por különböző frakcióira – amelyek megfelelő – vonatkozó határértékeinek megállapítására. Továbbá a Bizottság megvizsgálja a nitrogén-dioxid éves határértékét az emberi egészség védelme szempontjából, és javaslatot tesz az erre vonatkozó érték megerősítésére vagy módosítására. Megvizsgálja a nitrogén-dioxid óránként mért határértékét is az Egészségügyi Világszervezet (WHO) iránymutatása fényében, és fontolóra veszi a határérték megerősítését vagy megváltoztatását.

A Bizottság fontolóra veszi továbbá, hogy a PM_{10} -re, $PM_{2.5}$ -re vagy a por különböző frakcióira megállapítható-e olyan riasztási küszöbérték, amely megfelel az ebben az irányelvben szereplő más szennyező anyagoknak.

11. cikk

Bírságok

A tagállamok az irányelv szellemében elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetére kiszabandó bírságokat írnak elő. E bírságoknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

12. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2001. július 19-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell csatolni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a legfontosabb előírásait, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

14. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1999. április 22-én.

a Tanács részéről
az elnök
W. MÜLLER

I. MELLÉKLET

A KÉN-DIOXIDRA VONATKOZÓ HATÁRÉRTÉKEK ÉS A RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉK

I. A kén-dioxidra vonatkozó határértékek

A határértékeket $\mu\text{g}/\text{m}^3$ -ben kell kifejezni. Térfogat 293 °K hőmérsékleten és 101.3 kPa nyomás esetén.

	Átlagolási időtartam	Határérték	Tűrészhatár	A határérték kötelező elérésének időpontja
1. Órás határérték az emberi egészség védelme érdekében	1 óra	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, naptári évenként 24-nél többször nem lehet meghaladni	150 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 %) az irányelv hatálybalépésekor, majd 2001. január 1-jén és azután 12 hónaponként egyenlő százalékokkal csökkentve a 0 % eléréséig, 2005. január 1-jéig	2005. január 1.
2. Napi határérték az emberi egészség védelme érdekében	24 óra	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, naptári évenként 3-nál többször nem lehet meghaladni	Nincs	2005. január 1.
3. Határérték az ökológiai rendszerek védelme érdekében	Naptári év és tél október 1-jétől március 31-ig)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Nincsl.	2001. július 19.

II. A kén-dioxidra vonatkozó riasztási küszöbérték

500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, három egymást követő órában olyan területen mérve, amely legalább 100 km^2 területre vagy egy teljes övezetre vagy agglomerációra, közülük pedig a kisebb terület levegőminőségére jellemző helyen.

III. A kén-dioxidra vonatkozó riasztási küszöbérték túllépése esetén a nyilvánosságra hozandó minimális információ

A nyilvánosságra hozandó információnak legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

- az előfordulás dátumát, óráját és helyét, valamint az előfordulás okait, ha azok ismertek,
- előrejelzést:
 - koncentráció változás (javulás, stabilizálódás vagy romlás), a változás okaival együtt,
 - az érintett földrajzi terület,
 - az előfordulás időtartama,
- a kiszolgáltatott társadalmi csoportok, amelyeket a küszöbérték túllépése potenciálisan érint,
- az érintett kiszolgáltatott csoport részéről szükséges óvintézkedések.

II. MELLÉKLET

**A NITROGÉN-DIOXIDRA (NO₂) ÉS NITROGÉN-OXIDOKRA (NO_x) VONATKOZÓ HATÁRÉRTÉKEK
ÉS A NITROGÉN-DIOXIDRA VONATKOZÓ RIASZTÁSI KÜSZÖBÉRTÉK****I. A nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra vonatkozó határértékek**

A határértékeket µg/m³-ben kell kifejezni. Térfogat 293 °K hőmérséklet és 101.3 kPa nyomás esetén.

	Átlagolási időtartam	Határérték	Tűréshatár	A határérték kötelező elérésének időpontja
1. Órás határérték az emberi egészség védelme érdekében	1 óra	200 µg/m ³ NO ₂ naptári évenként 18-nál többször nem lehet meghaladni	50 % az irányelv hatálybalépésekor, majd 2001. január 1-jén és azután 12 hónaponként egyenlő százalékokkal csökkentve a 0 % eléréséig, 2010. január 1-jéig	2010. január 1.
2. Éves határérték az emberi egészség védelme érdekében	Naptári év	40 µg/m ³ NO ₂	50 % az irányelv hatályba lépésekor, majd 2001. január 1-jén és azután 12 hónaponként egyenlő százalékokkal csökkentve a 0 % eléréséig, 2010. január 1-jéig	2010. január 1.
3. Éves határérték vegetációk védelme érdekében	Naptári év	30 µg/m ³ NO _x	Nincs	2001. július 19.

II. A nitrogén-dioxidra vonatkozó riasztási küszöbérték

400 µg/m³, három egymást követő órában olyan területen mérve, amely legalább 100 km²-es területre vagy egy teljes övezetre vagy agglomerációra, közülük pedig a kisebb terület levegőminőségére jellemző helyen.

III. A nitrogén-dioxidra vonatkozó riasztási küszöb túllépése esetén nyilvánosságra hozandó minimális információk

A nyilvánosságra hozandó információknak legalább az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- az előfordulás dátumát, óráját és helyét, valamint az előfordulás okait, amennyiben azok ismertek,
- előrejelzést:
 - a koncentráció változása (javulás, stabilizálódás vagy romlás), a változás okaival együtt,
 - az érintett földrajzi terület,
 - az előfordulás időtartama,
- a kiszolgáltatott társadalmi csoportok, amelyeket a küszöbérték túllépése potenciálisan érint,
- az érintett kiszolgáltatott csoport részéről szükséges óvintézkedések.

III. MELLÉKLET

A PORRA (PM₁₀) VONATKOZÓ HATÁRÉRTÉKEK

	ÁTLAGOLÁSI IDŐTARTAM	Határérték	Tűrészhatár	A határérték kötelező elérésének időpontja
1. FÁZIS				
1. 24-órás határérték az emberi egészség védelme érdekében	24 óra	50 µg/m ³ PM ₁₀ naptári évenként 35-nél többször nem lehet meghaladni	50 % az irányelv hatálybalépésekor, majd 2001. január 1-jén és azután 12 hónaponként egyenlő százalékokkal csökkentve a 0 % eléréséig, 2005. január 1-jéig	2005. január 1.
2. Éves határérték az emberi egészség védelme érdekében	Naptári év	40 µg/m ³ PM ₁₀	20 % az irányelv hatálybalépésekor, majd 2001. január 1-jén és azután 12 hónaponként egyenlő százalékokkal csökkentve a 0 % eléréséig, 2005. január 1-jéig	2005. január 1.
2. FÁZIS ⁽¹⁾				
1. 24-órás határérték az emberi egészség védelme érdekében	24 óra	50 µg/m ³ PM ₁₀ naptári évenként 7-nél többször nem lehet meghaladni	Az 1. fázis határértékével azonos értékű és annak adataiból származtatandó	2010. január 1.
2. Éves határérték az emberi egészség védelme érdekében	Naptári év	20 µg/m ³ PM ₁₀	50 % 2005. január 1-jén, ezt követően 12 hónaponként egyenlő százalékokkal csökkentve a 0 % eléréséig, 2010. január 1-jéig	2010. január 1.

⁽¹⁾ A tájéktató jellegű határértékeket az egészségre és a környezetre gyakorolt hatásuk, műszaki megvalósíthatóságuk és az 1. fázisban a tagállamokban szerzett tapasztalatok figyelembevételével felül kell vizsgálni.

IV. MELLÉKLET

AZ ÓLOMRA VONATKOZÓ HATÁRÉRTÉK

	Átlagolási időtar- tam	Határérték	Tűréshatár	A határérték kötelező elérésé- nek időpontja
Éves határérték az emberi egészség védelme érdekében	Naptári év	0.5 µg/m ³ ⁽¹⁾	100 % az irányelv hatály- balépésekor, majd 2001. január 1-jén és azután 12 hónaponként egyenlő százalékokkal csökkentve a 0 % eléréséig, 2005. január 1-jéig, vagy 2010. január 1-jéig, meghatározott pontforrások közvetlen közelében, amiről a Bizottságot értesíteni kell	2005. január 1. vagy 2010. január 1. több évti- zedes ipari tevékenysé- gektől szennyezett terüle- teken elhelyezkedő ipari pontforrások közvetlen közelében. Ezekről a forrá- sokról a Bizottságot 2001. július 19-ig ⁽²⁾ érte- síteni kell. Ilyen esetekben 2005. január 1-jétől a határérték 1.0µg/m ³ lesz

⁽¹⁾ Az irányelv felülvizsgálatára a 10. cikkben meghatározott eljárás tartalmazni fogja a határértéknek egy lerakódási határértékkel történő kiegészítésének vagy felváltásának lehetőségét a pontforrások közvetlen közelében.

⁽²⁾ Az ilyen bejelentésnek megfelelő bizonyítással kell együtt járnia. Az a terület, amelyre magasabb határértékek vonatkoznak, nem lehet 1 000 m-nél távolabb az ilyen meghatározott forrásoktól.

V. MELLÉKLET

EGY ÖVEZETEN VAGY AGGLOMERÁCIÓN BELÜL A KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN LÉVŐ KÉN-DIOXID, NITROGÉN-DIOXID (NO₂) ÉS NITROGÉN-OXIDOK (NO_x), POR (PM₁₀) ÉS AZ ÓLOM KONCENTRÁCIÓJÁNAK VIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK MEGHATÁROZÁSA

I. Felső és alsó vizsgálati küszöbértékek

A következő felső és alsó vizsgálati küszöbértékeket kell alkalmazni:

a) KÉN-DIOXID

	Az egészség védelme	Az ökoszisztéma védelme
Felső vizsgálati küszöbérték	A 24 órás határérték 60 %-a (75 µg/m ³ , naptári évenként 3-nál többször nem lehet meghaladni)	A téli határérték 60 %-a (12 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	A 24 órás határérték 40 %-a (50 µg/m ³ , naptári évenként 3-nál többször nem lehet meghaladni)	A téli határérték 40 %-a (8 µg/m ³)

b) NITROGÉN-DIOXID ÉS NITROGÉN-OXIDOK

	Órás határérték az emberi egészség védelmére (NO ₂)	Éves határérték az emberi egészség védelmére (NO ₂)	Éves határérték a növényzet védelmére (NO _x)
Felső vizsgálati küszöbérték	A határérték 70 %-a (140 µg/m ³ , naptári évenként 18-nál többször nem lehet meghaladni)	A határérték 80 %-a (32 µg/m ³)	A határérték 80 %-a (24 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	A határérték 50 %-a (100 µg/m ³ , naptári évenként 18-nál többször nem lehet meghaladni)	A határérték 65 %-a (26 µg/m ³)	A határérték 65 %-a (19,5 µg/m ³)

c) POR

A PM₁₀-re vonatkozó felső és alsó vizsgálati küszöbérték a 2010. január 1-jére vonatkozó jelzés értékű határértéken alapul.

	24 órás átlag	Éves átlag
Felső vizsgálati küszöbérték	A határérték 60 %-a (30 µg/m ³ , naptári évenként 7-nél többször nem lehet meghaladni)	A határérték 70 %-a (14 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	A határérték 40 %-a (20 µg/m ³ , naptári évenként 7-nél többször nem lehet meghaladni)	A határérték 50 %-a (10 µg/m ³)

d) ÓLOM

	Éves átlag
Felső vizsgálati küszöbérték	A határérték 70 %-a (0,35 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	A határérték 50 %-a (0,25 µg/m ³)

II. A felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépésének meghatározása

A felső és alsó vizsgálati küszöbértékeket az előző öt év során mért koncentrációk alapján kell meghatározni, amennyiben elegendő adat áll rendelkezésre. Egy vizsgálati küszöbértéket akkor kell túllépettnak tekinteni, ha az adott öt év során a küszöb-koncentráció számszerű túllépéseinek teljes száma több mint háromszorosa az egyes évekre megengedett túllépések számának.

Amennyiben öt évnél kevesebb adat áll rendelkezésre, a tagállamok a felső és alsó vizsgálati küszöbértékek túllépésének meghatározására kombinálhatják a rövid időtartamú mérési kampányokat, amelyeket valószínűleg a legmagasabb szennyezési szintekre jellemző helyszíneken és az év jellemző időszakában végeztek, a kibocsátási leltárokból és a modellezésből szerzett információk alapján nyert eredményekkel.

VI. MELLÉKLET

A KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN LÉVŐ KÉN-DIOXID, NITROGÉN-DIOXID ÉS NITROGÉN-OXIDOK, POR ÉS AZ ÓLOM MÉRÉSÉRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK ELHELYEZÉSE

A helyhez kötött mérésre a következő szempontok vonatkoznak:

I. Nagyléptékű elhelyezés**a) Az emberi egészség védelme**

Az emberi egészség védelmére hivatott mintavételei pontokat úgy kell elhelyezni, hogy:

- i. az övezeteken és agglomerációkon belül olyan területekről szolgáltatassanak adatokat, ahol a lakosság közvetlenül vagy közvetve az előforduló legmagasabb koncentrációknak lehet kitéve, a határérték(ek)hez kapcsolódó átlagolási időszakhoz képest jelentős ideig;
- ii. a övezeteken és agglomerációkon belüli olyan egyéb területek szennyezettségéről szolgáltatassanak adatokat, amelyek jellemzőek az általános népesség expozíciója szempontjából.

A mintavételei pontokat általában úgy kell telepíteni, hogy elkerüljék a közvetlen környezetükben lévő igen kicsi mikrokörnyezet mérését. Például egy mintavételei pontot úgy kell telepíteni, hogy az jellemző legyen az öt körülvevő forgalmas területeken legalább 200 m², városi háttér-területeken több négyzetkilométernyi terület levegőminőségére.

A mintavételei pontnak – ahol lehetséges – jellemzőnek kell lennie a nem közvetlen környezetében lévő hasonló helyekre is.

Figyelmet kell szentelni az olyan szigeteken elhelyezendő mintavételei pontokra is, ahol szükséges az emberi egészség védelme.

b) Az ökoszisztéma és a növényzet védelme

Az ökoszisztémát és a növényzet védelmét célzó mintavételei pontokat az agglomerációktól több mint 20 km-re, vagy az egyéb beépített területektől, ipari létesítményektől vagy autópályáktól több mint 5 km-re kell elhelyezni. Például egy mintavételei pontot úgy kell elhelyezni, hogy az jellemző legyen az öt körülvevő, legalább 1 000 km²-es terület levegőjének minőségére. Egy tagállam a földrajzi körülményekre való tekintettel közelebbi vagy kisebb terület levegőminőségére jellemző mintavételei pont telepítését is biztosíthatja.

Figyelembe kell venni, hogy a szigeteken is szükséges a levegő minőségének értékelése.

II. Kisléptékű elhelyezés

Amennyire lehetséges, az alábbi útmutatásokat kell figyelembe venni:

- A mintavevő szonda bemenete körüli áramlást nem korlátozhatja semmilyen olyan akadályozó tényező, ami befolyásolhatja a levegő áramlását a mintavevő közelében (normál körülmények között néhány méter távolságra az épületektől, erkélyektől, fáktól és egyéb akadályoktól és legalább 0,5 méterre a legközelebbi épülettől abban az esetben, ha a mintavételei pontok az épület vonalában lévő levegőminőséget jellemzik),
- általában a mintavételei pont bemenő nyílásának a talaj felett 1,5 méter (a légzési zóna) és 4 méter közötti magasságban kell lennie. Bizonyos körülmények között magasabb elhelyezésre (8 méterig) is szükség lehet. A magasabb elhelyezés akkor szükséges, ha az állomás nagy területre reprezentatív,
- A mintavevő szonda bemenő nyílását nem lehet a források közvetlen közelébe elhelyezni, így elkerüljük a környezeti levegővel el nem keveredett, kibocsátott szennyező anyagok közvetlen mintavételét,
- A mintavevő szonda kimenő nyílását úgy kell elhelyezni, hogy elkerüljük a kibocsátott levegőminta visszaáramlását a mintavevő bemenő nyílásába,

- a mintavevők elhelyezése forgalmas területen:
- mindenféle szennyező anyagra nézve az ilyen mintavételi pontokat a főbb forgalmi csomópontoktól legalább 25 méterre és a legközelebbi forgalmi sáv közepétől legalább 4 méterre kell elhelyezni,
- nitrogén-dioxid esetében a bemenő nyílásokat a járdaszegélytől legfeljebb 5 méterre kell elhelyezni,
- por és ólom esetében a bemenő nyílásokat úgy kell elhelyezni, hogy azok jellemzők legyenek az épület vonalához közeli levegőminőségre.

A következő tényezőket lehet még figyelembe venni:

- zavaró források,
- biztonság,
- hozzáférés,
- elektromos áram és telekommunikációs kapcsolat elérhetősége,
- a helyszín láthatósága a környezete számára,
- a lakosság és a kezelőszemélyzet biztonsága,
- a különböző szennyező anyagok mintavételi pontjainak kapcsolódó elhelyezése,
- tervezési követelmények.

III. A helyszín kiválasztásának dokumentálása és felülvizsgálata

A helyszín kiválasztására szolgáló eljárást az osztályba sorolási fázisban teljesen dokumentálni kell olyan eszközökkel, mint például a környező terület betájolt fényképei és egy részletes térkép. A helyszínt ismételt dokumentálással rendszeres időközönként felül kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy a kiválasztási követelmények hosszú időn túl is érvényesek maradjanak.

VII. MELLÉKLET

**A KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN LÉVŐ KÉN-DIOXID(SO₂), NITROGÉN-DIOXID(NO₂) ÉS
NITROGÉN-OXIDOK, A POR ÉS AZ ÓLOM KONCENTRÁCIÓJÁNAK HELYZEHZ KÖTÖTT MÉRÉSÉRE
SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI PONTOK MINIMÁLIS SZÁMA MEGHATÁROZÁSÁNAK KRITÉRIUMAI**

- I. A helyhez kötött mérésre szolgáló mintavételi pontok minimális száma, mely mérések során az emberi egészség védelmét szolgáló határértékeknek és a riasztási küszöbértékeknek való megfelelés vizsgálata folyik olyan övezetekben és agglomerációkban, ahol a helyhez kötött mérés az egyetlen információforrás

a) Diffúz források

Az agglomeráció vagy az övezet lakossága (ezer fő)	Ha a koncentrációk meghaladják a felső vizsgálati küszöbértéket	Ha a maximális koncentrációk a felső és alsó vizsgálati küszöbérték között vannak	SO ₂ és NO ₂ -re olyan agglomerációkban, ahol a maximális koncentrációk az alsó vizsgálati küszöbérték alatt vannak
0–250	1	1	nem alkalmazható
250–499	2	1	1
500–749	2	1	1
750–999	3	1	1
1 000–1 499	4	2	1
1 500–1 999	5	2	1
2 000–2 749	6	3	2
2 750–3 749	7	3	2
3 750–4 749	8	4	2
4 750– 5 999	9	4	2
> 6 000	10	5	3
	NO ₂ -re és porokra: legalább egy városi háttér állomásnak és egy közlekedéshez közeli állomásnak lennie kell		

b) Pontforrások

A szennyezés pontforrások környezetében történő vizsgálatához a helyhez kötött mérési pontok számát a kibocsátási források sűrűsége, a környezeti levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és a lakosság potenciális expozíciója figyelembevételével kell kiszámítani.

- II. A helyhez kötött mérésekre szolgáló mintavételi pontok minimális száma, mely mérések során az ökoszisztéma és a növényzet védelmére szolgáló határértékeknek való megfelelés vizsgálata az agglomerációkon kívül folyik

Ha a maximális koncentrációk meghaladják a felső vizsgálati küszöbértéket	Ha a maximális koncentrációk a felső és alsó vizsgálati küszöbérték között vannak
1 állomás minden 20 000 km ² -re	1 állomás minden 40 000 km ² -re

Szigeteken lévő övezetekben a helyhez kötött mérési pontok számát a környezeti levegő szennyezettségének valószínű eloszlása és az élőszervezetek közössége és a növényzet potenciális expozíciójának figyelembevételével kell kiszámítani.

VIII. MELLÉKLET

**ADATMINŐSÉGRE VONATKOZÓ CÉLKITŰZÉSEK, ÉS A LEVEGŐMINŐSÉGRE VONATKOZÓ
VIZSGÁLAT EREDMÉNYÉNEK ÖSSZEÁLLÍTÁSA**

I. Adatminőségre vonatkozó célkitűzések

A minőségbiztosítási programok útmutatására a vizsgálati módszerek, a minimálisan lefedett idő és a minimálisan szükséges mérési adatmennyiség megkívánt pontossága szempontjából a következő adatminőségi célkitűzéseket határozzák meg.

	Kén-dioxid, nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok	Por és ólom
Folyamatos mérés		
Pontosság	15 %	25 %
Minimálisan szükséges adatmennyiség	90 %	90 %
Tájékozódó jellegű mérés		
Pontosság	25 %	50 %
Minimálisan szükséges adatmennyiség	90 %	90 %
Minimálisan lefedett időtartam	14 % (Heti egy véletlenszerűen kiválasztott mérés, egyenletesen elosztva az évben, vagy nyolc hét, egyenletesen elosztva az évben.)	14 % (Heti egy véletlenszerűen kiválasztott mérés, egyenletesen elosztva az évben, vagy nyolc hét, egyenletesen elosztva az évben.)
Modellezés		
Pontosság		
Órás átlagok	50 % –60 %	
Napi átlagok	50 %	Jelenleg nincs meghatározva ⁽¹⁾
Éves átlagok	30 %	50 %
Objektív becslés		
Pontosság	75 %	100 %

⁽¹⁾ :Bármely módosítás, amelyre e pont tudományos és műszaki fejlődéshez való igazítása érdekében van szükség, a 96/62/EK irányelv 12. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban lesz elfogadva.

A mérés pontossága az „Útmutató a mérések bizonytalanságának megadásához” (ISO 1993) vagy „Mérési módszerek és eredmények pontossága (helyesség és ismételhetőség)” (ISO 5725-1 1994) szabványokban van meghatározva. A táblázatban lévő százalékok az egyes mérések átlagolt értékei a határérték által figyelembe vett időszakra vonatkoztatva a 95 % megbízhatósági intervallumban (eltérés + a szórás kétszerese). A folyamatos mérések pontosságát úgy kell értelmezni, hogy azok a megfelelő határérték környezetében alkalmazhatók.

A modellezés pontosságát és objektív becslés pontosságát úgy határozza meg, mint a mért és számított koncentrációszintek közötti maximális eltérés a határérték által figyelembe vett időszakra vonatkoztatva anélkül, hogy figyelembe vennénk az események időpontját.

A minimálisan szükséges adatmennyiség és a lefedett időtartam követelményei nem foglalják magukba a rendszeres kalibrálás vagy a műszerek normál karbantartása miatt elvesztett adatokat.

Az eltérés révén a tagállamok véletlenszerű méréseket végezhetnek a folyamatos mérések helyett por és ólom esetében, ha bizonyítani tudják a Bizottságnak, hogy a 95 %-os megbízhatósági intervallumon belül a pontosság a folyamatos méréshez viszonyítva 10 %-on belül van. A véletlenszerű mintavételeket egyenletesen kell az évben elosztani.

II. A levegőminőség vizsgálatának eredménye

A következő információkat kell összeállítani az olyan övezetekre vagy agglomerációkra, amelyeken belül a mérésekből származó információ kiegészítéseként vagy a levegőminőség vizsgálatának kizárólagos eszközeként nem a mérést alkalmazzák:

- a végrehajtott vizsgálat leírása,
- az alkalmazott speciális, a módszerre való hivatkozások leírásával,
- az adatok és információk forrása,
- az eredmények leírása, beleértve a pontosságot, és különösen a terület kiterjedése, vagy adott esetben az út hosszát abban az övezetben vagy agglomerációban, amelyben a koncentrációk meghaladják a határértéke(ke)t, vagy esetleg a határértékek túrértékkel növelt értékét és minden olyan területet, amelyen belül a koncentrációk meghaladják a felső vizsgálati küszöbértéket vagy az alsó vizsgálati küszöbértéket,
- az emberi egészség és a határértéket meghaladó koncentrációknak potenciálisan kitett lakosság védelmét célzó határértékek.

Amennyiben lehetséges, a tagállamok szerkesszenek térképeket, amelyek megmutatják az egyes övezeteken és agglomerációkon belüli koncentráció eloszlását.

III. A mérési eredmények átszámítása

A kén-dioxid és nitrogén-oxidok esetében a térfogat 293 °K hőmérséklet és 101.3 kPa nyomás esetén.

IX. MELLÉKLET

A KÉN-DIOXID, NITROGÉN-DIOXID ÉS NITROGÉN-OXIDOK, POR (PM₁₀ ÉS PM_{2,5}) ÉS AZ ÓLOM KONCENTRÁCIÓJÁNAK VIZSGÁLATÁRA SZOLGÁLÓ REFERENCIAMÓDSZEREK**I. Referenciamódszer a kén-dioxid elemzésére:**

ISO/EDIS 10498 (Szabvány tervezet): Környezeti levegő – a kén-dioxid meghatározása – ultraibolya fluoreszcenciás módszer.

a tagállam használhat bármely olyan egyéb módszert, amely a fenti módszerrel bizonyíthatóan egyenértékű eredményt ad.

II. Referenciamódszer a nitrogén-dioxid és nitrogén-oxidok elemzésére:

ISO 7996 - 1985: Környezeti levegő – a nitrogén-oxidok tömegkoncentrációjának meghatározása – kemilumineszcenciás módszer.

A tagállam használhat bármely olyan egyéb módszert, amely a fenti módszerrel bizonyíthatóan egyenértékű eredményt ad.

III.A. Referenciamódszer az ólom mintavételezésére:

Az ólom mintavételére szolgáló referenciamódszer a 82/884/EGK irányelv mellékletében leírt módszer addig az ideig, amíg az ezen irányelv IV. mellékletében lévő határértéknek kell megfelelni, amikor a referenciamódszer az e melléklet IV. szakaszában meghatározott, PM₁₀-re vonatkozó módszer lesz.

A tagállam használhat bármely olyan egyéb módszert, amely a fenti módszerrel bizonyíthatóan egyenértékű eredményt ad.

III.B. Referenciamódszer az ólom elemzésére:

ISO 9855 - 1993: Környezeti levegő – a szűrőkön összegyűjtött aeroszolok részecskékhöz kötött ólomtartalmának meghatározása – atomabszorpciós spektroszkópiai módszer.

A tagállam használhat bármely olyan egyéb módszert, amely a fenti módszerrel bizonyíthatóan egyenértékű eredményt ad.

IV. Referenciamódszer a PM₁₀ mintavételére és mérésére

A PM₁₀ mintavételére és mérésére szolgáló referenciamódszer az EN 12341 szabványban „Levegőminőség – Helyszíni vizsgálati eljárás a por PM₁₀ frakciójára szolgáló mintavételi módszerekkel egyenértékű referenciamódszerek igazolására” leírt módszer. A mérési elv azon alapul, hogy a környezetben lévő por PM₁₀ frakcióját egy szűrőn gyűjtik össze, és gravimetrikus tömegmeghatározást végeznek.

A tagállam használhat bármely olyan egyéb módszert, ami a fenti módszerrel bizonyíthatóan egyenértékű eredményt ad, vagy bármely más módszert, amelyről az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy az szoros összefüggésben van a referenciamódszerrel. Ebben az esetben az azzal a módszerrel nyert eredményeket egy alkalmas faktorról kell korrigálni ahhoz, hogy egyenértékű eredményt kapjanak azzal, amit a referenciamódszer használatával kaptak volna.

Minden egyes tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot arról a módszerről, amelyet a PM₁₀ mintavételére és mérésére használ. Amilyen hamar csak lehet a Bizottság egymás közötti összehasonlító vizsgálatokat végez a PM₁₀ mintavételi és mérési módszereire vonatkozóan azzal a céllal, hogy információt szolgáltasson arról, hogy ezen irányelv felülvizsgálata összhangban van a 10. cikkel.

V. Ideiglenes referenciamódszer a PM_{2,5} mintavételére és mérésére

A 96/62/EGK irányelv 12. cikkében hivatkozott bizottsággal konzultálva a Bizottság 2001. július 19-ig útmutatókat fog készíteni a PM_{2,5} ideiglenes referencia mintavételi és értékelési módszereire vonatkozóan.

A tagállam bármilyen módszert használhat, amelyet megfelelőnek tart.

Minden egyes tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot arról a módszerről, amelyet a PM_{2,5} mintavételére és mérésére használ. Amilyen hamar csak lehet, a Bizottság egymás közötti összehasonlító vizsgálatokat végez a PM_{2,5} mintavételi és mérési módszereire vonatkozóan azzal a céllal, hogy információt szolgáltasson arról, hogy ennek az irányelvnek a felülvizsgálata összhangban van a 10. cikkel.

VI. Modellezési referenciamódszerek

Modellezési referenciamódszerek jelenleg nem határozhatók meg. Bármiféle olyan módosítást, ami arra szolgál, hogy e pontot a tudományos és műszaki fejlődés eredményeihez igazítsák, a 96/62/EK irányelv 12. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint kell elfogadni.
